

ค้นหาคำตอบที่ค้างคาใจมนุษย์ทุกคน

ความบาป

มีที่มาจาก **พระเจ้า** หรือว่า **มนุษย์** ?

ความบาป

มาจากไหน?

WHERE DOES

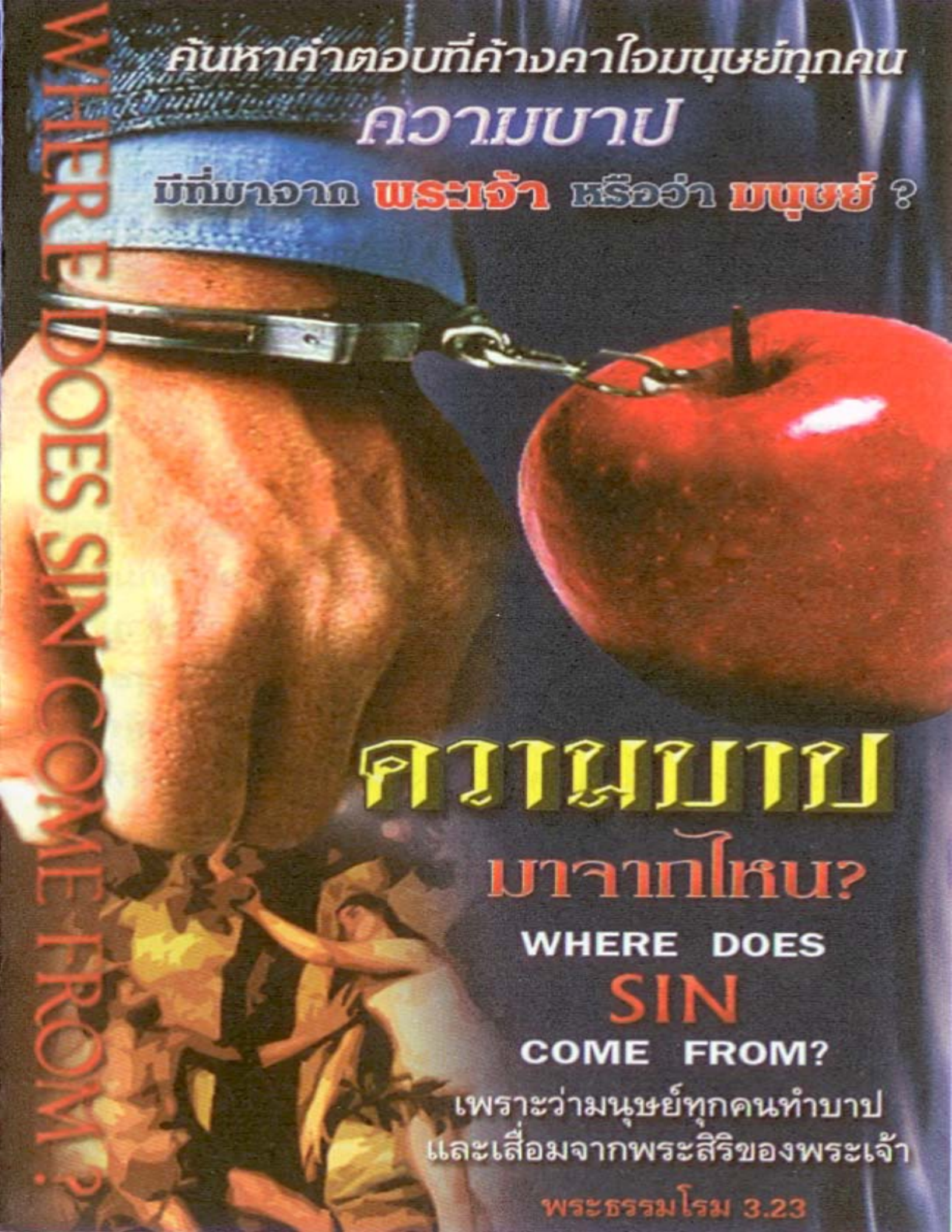
SIN

COME FROM?

เพราะว่ามนุษย์ทุกคนทำบาป
และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า

พระธรรมโรม 3.23

WHERE DOES SIN COME FROM?

ความบาปมาจากไหน?

WHERE DOES SIN COME FROM?

เมื่อพูดถึง “ความบาป” นับว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับโลกของเรามาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และเป็นปัญหาที่ไม่เคยหายไปจากโลกเลย ซึ่งเราจะสังเกตเห็นว่า สังคมของมนุษย์ทุกยุคทุกสมัยจะมีสิ่งที่ชั่วร้ายหรือความผิดบาปเกิดขึ้นอย่างมากมาย และยิ่งมากก็ยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเราทราบดีว่า สิ่งเลวร้ายต่าง ๆ เหล่านี้เป็นมาจากมนุษย์ทั้งสิ้น!...ท่านเคยคิดไหมว่า...ทำไมมนุษย์เราจึงสามารถทำในสิ่งที่ชั่วร้ายเช่นนี้ได้?...พระเจ้าเป็นผู้สร้างให้มนุษย์เราเป็นเช่นนี้หรือ!... ถ้าเราบอกว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง นั่นแสดงว่าพระเจ้าก็ทรงสร้างสิ่งที่ไม่ดีและสร้างมนุษย์ให้ทำความชั่วด้วยใช่ไหม...ลูกไก่พันธุ์เลวต้องมาจากพ่อแม่พันธุ์เลว ดังนั้นเมื่อมนุษย์ไม่ดี นั่นแสดงว่าพระเจ้าไม่ดีด้วยใช่ไหม... นี่เป็นคำถามที่ค้างคาใจของคนทั่วโลก แต่พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ออกมนุษย์เราอย่างชัดเจนว่า ความชั่วไม่ได้มาจากพระเจ้า... สมมุติเราบอกว่า “สิ่งนี้ไม่ดี สิ่งนี้ชั่ว” ซึ่งถ้าหากมีคนถามเราว่า “คุณรู้ได้อย่างไรว่าสิ่งนี้ไม่ดีหรือสิ่งนี้ชั่ว?” เราก็ต้องตอบว่า “ฉันรู้ว่าสิ่งนี้ไม่ดี ก็เพราะฉันรู้ว่าสิ่งที่ดีเป็นอย่างไร”... ดังนั้นการที่คนเราสามารถรู้ได้ว่าสิ่งไหนดี สิ่งไหนไม่ดีหรือสิ่งไหนชั่ว ก็เพราะเรามีตัวเปรียบเทียบ ถ้าทุกอย่างชั่วหมด เราก็คงไม่รู้ว่าชั่วเป็นเช่นไรอย่างแน่นอน?... เช่น ถ้าผมเอากระดาษแผ่นหนึ่งมาขยำแล้วถามคุณว่า “กระดาษนี้เสียหรือยัง?”... “เสียแล้ว” คุณตอบ.... ทำไมคุณจึงรู้ว่ามันเสียแล้ว?... ไม่มีคำตอบอื่น นั่นก็เพราะคุณรู้ว่ากระดาษที่ดีเป็นอย่างไร?... คุณมีตัวเปรียบเทียบ...ถ้าโรงงานผลิตกระดาษได้ผลิตกระดาษออกมาขาย ๆ เช่นนี้ตั้งแต่แรก คุณก็คงไม่รู้ว่ากระดาษที่ดีเป็นอย่างไร?... หลายคนถกเถียงกันว่า “ดี มาก่อน เลว” หรือ “เลว มาก่อน ดี” และ “ดีกับเลว” มาพร้อมกัน... แน่แน่นอน ตัวอย่างเรื่องกระดาษนี้กำลังบอกเราว่าดีมาก่อนเลว ถ้าเราบอกว่าสิ่งนี้เลว นั่นแสดงว่ามันต้องเคยดีมาก่อน... ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง ซึ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้างนั้นล้วนแต่ดีทั้งสิ้น โดยเฉพาะ “มนุษย์” ในเมื่อพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาอย่างดีที่สุด แต่ทำไมภายหลังมนุษย์เราจึงทำความผิดบาปได้ล่ะ?... ให้เรามาคูรายละเอียดในเรื่องนี้ด้วยกัน

กฎ 4 กฎ

เมื่อพระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งนั้น พระองค์ได้ทรงกำหนดกฎเกณฑ์ให้กับทุกสิ่ง ดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องเป็นไปตามกฎที่พระเจ้าวางไว้ (นอกจากมนุษย์) มันจะแหกกฎไม่ได้ เพราะมันไม่มีอิสระในการเลือกซึ่งกฎพระเจ้าทรงกำหนดไว้ในโลกมี 4 ประเภทด้วยกันคือ

กฎของวัตถุ เมื่อเราโยนวัตถุขึ้นฟ้า กฎของมันก็คือต้องตกลงมา และเมื่อมันตกลงมาแล้ว มันก็จะอยู่ตรงนั้นเคลื่อนไหวไปไหนไม่ได้... พระเจ้ากำหนดให้ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก มันจะเลือกไม่ได้ว่า “วันนี้ฉันจะไม่ขึ้น” หรือ “ฉันจะขึ้นเฉียงไป 5 องศา”... มันจะทำอย่างนั้นไม่ได้อย่างแน่นอน นั่นแสดงให้เห็นชัดว่าวัตถุนั้นจะแหกกฎที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ไม่ได้เลย

กฎของพืช มันจะต้องทำตามกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดไว้เช่นกัน เช่น เมื่อเราไปแตะใบของต้นไม้ยราบมันก็จะหุบทันที ซึ่งมันจะเลือกไม่หุบไม่ได้เลย หรือดอกของต้นไม้ต่าง ๆ เมื่อถึงเวลามันจะต้องบาน มันก็จะบาน มันจะเลือกไม่บานไม่ได้เลย

กฎของสัตว์ มันจะต้องทำตามกฎและสัญชาตญาณที่มันถูกกำหนดไว้เท่านั้น เช่น พระเจ้าทรงกำหนดให้แมงมุมต้องทำบ้านด้วยใย มันก็ต้องทำด้วยใย มันจะแหกกฎไม่ได้... สัตว์บางชนิดจะหนีขึ้นที่สูง เมื่อมันรู้ว่าฝนจะตก... หรือเมื่อเราทำเสียงดังและถือไม้วิ่งเข้าไปเพื่อจะตีสุนัข มันก็จะวิ่งหนีอย่างแน่นอน คงไม่มีสุนัขตัวไหนที่จะขืนเฉย ๆ ใ้คนตีมัน มันจะทำตามสัญชาตญาณเท่านั้น...

กฎของมนุษย์ เราจะเห็นว่าสัตว์ต้องทำตามกฎและสัญชาตญาณที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ ซึ่งมนุษย์เราไม่เพียงแต่มีสัญชาตญาณเท่านั้น แต่พระเจ้ายังสร้างมนุษย์เราให้มีจิตวิญญาณอีกด้วยซึ่งจิตวิญญาณนี้เองที่ทำให้มนุษย์เรามีการกระทำที่ขัดกับสัญชาตญาณที่อยู่ในตัวได้ เช่น ถ้าคุณถือไม้วิ่งเข้ามาจะตีผม ผมก็อาจวิ่งหนีเหมือนกัน แต่ผมสามารถที่จะทำในสิ่งที่ขัดกับสัญชาตญาณได้ นั่นก็คือ ผมอาจจะยื่นมือไป โดยไม่ตอบโต้แล้วบอกกับคุณว่า “เชยดีเลยครับ!”...ซึ่งปรากฏการณ์ที่มนุษย์เราสามารถทำในสิ่งทำในสิ่งที่ขัดกับสัญชาตญาณเช่นนี้ เราจะไม่เห็นในสัตว์เลย เช่นถ้าเราเห็นสุนัขมันแยกเขี้ยว ก็แสดงว่ามันโกรธ ถ้ากระดิกหางแสดงว่ามันดีใจ แต่มนุษย์เราสามารถคิดอย่างหนึ่ง แต่แสดงออกอีกอย่างหนึ่งได้ ดังนั้นถ้าเรามองแต่ภายนอกเราอาจจะมองเห็นว่าคนคนนั้นเป็นคนดี แต่ภายในของเขาอาจจะเต็มไปด้วยความชั่วร้ายก็ได้...

จากข้างต้น เราจะเห็นว่าทุกสิ่งในโลกนี้ล้วนแต่มีกฎ และมันจะต้องเป็นไปตามกฎทุกประการ จะแหกกฎไม่ได้ ซึ่งมนุษย์เราก็มีกฎเช่นเดียวกัน... ตั้งแต่แรกเริ่มพระเจาก็ได้ทรงกำหนดกฎเกณฑ์ให้กับมนุษย์เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งพระองค์ปรารถนาที่จะให้มนุษย์เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิต ซึ่งพระองค์ปรารถนาที่จะให้มนุษย์เชื่อฟังและทำตามกฎเกณฑ์ของพระองค์ เพื่อเขาจะอยู่ในโลกนี้อย่างมี

ความสุข แต่พระองค์ก็ทรงให้มนุษย์มีอิสระในการตัดสินใจได้เอง ดังนั้นมนุษย์เราจึงสามารถที่จะฝ่าฝืนกฎที่พระเจ้าวางไว้ได้...แท้จริงแล้วมนุษย์เราต่างก็รู้ว่า ภายในจิตใจของเรามีกฎ และเรารู้ว่ากฎนั้นดี แต่เรามีอิสระในการเลือกได้ว่า จะทำตาม หรือ ไม่ทำตาม กฎเหล่านั้น ซึ่งถ้าหากเราทำตาม เราจะไม่รู้สึกผิด แต่ถ้าเราไม่ทำตาม เราก็จะรู้สึกผิดทันที และลึก ๆ ในใจของเรายังรู้ว่าเราต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเราอีกด้วย ซึ่งแตกต่างจากสัตว์เพราะเมื่อสัตว์มันทำอะไรก็ตาม มันไม่ต้องรับผิดชอบในการกระทำของมัน เช่น เมื่อสุนัขตัวผู้ทำสุนัขตัวเมียท้องมันก็ไม่ต้องรับผิดชอบ และก็ไม่มีการร้องให้มันต้องรับผิดชอบ แต่ถ้าผู้ชายคนหนึ่งทำผู้หญิงท้อง เขาจะรู้สึกถึงการรับผิดชอบทันที (ถึงแม้เขาไม่รับผิดชอบและบอกว่าไม่รู้สึกผิด แต่เขาก็โกหกตัวเองไม่ได้ เพราะลึก ๆ ในใจของเขาจะรู้สึกขัดแย้งหรือรู้สึกผิดอย่างแน่นอน)...

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า ในปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์คู่แรกให้เป็นชายและหญิง ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาอย่างดีที่สุดและให้อยู่ในที่ที่ดีที่สุด แทนที่พวกเขาจะเชื่อฟังพระเจ้า แต่ทั้งสองกลับใช้อิสระในการตัดสินใจที่พระเจ้าให้แก่พวกเขานั้นในทางที่ผิดโดยการตัดสินใจที่พระเจ้าให้แก่พวกเขานั้นในทางที่ผิดโดยการฝ่าฝืนคำสั่งของพระองค์ นั่นจึงเป็นเหตุให้มนุษย์คู่แรกต้องตกอยู่ในความผิดบาป และความบาปก็ได้สืบทอดมาจนถึงมนุษย์ทุกยุคทุกสมัย ดังนั้นความบาปจึงมาจากการใช้อิสระในการเลือกในทางที่ผิดของมนุษย์นั่นเอง.... ในเมื่อมนุษย์เราทำความผิดบาป เราจึงต้องรับผิดชอบต่อความผิดบาปที่เราได้กระทำ... มีบางคนอาจคิดว่าในเมื่อพระเจ้าเป็นผู้สร้างมนุษย์พระองค์จึงต้องรับผิดชอบต่อความบาปของมนุษย์มิใช่หรือ!... สมมุติว่าคุณเป็นเจ้าของโรงงานสร้างเครื่องพิมพ์ดีดที่ดีที่สุดในโลก และผมได้ไปซื้อเครื่องพิมพ์ดีดจากโรงงานของคุณมาเครื่องหนึ่ง แล้วนำมาพิมพ์... ต่อมาผมเกิดพิมพ์ผิด ผมจึงยกเครื่องพิมพ์ดีดไปหาคุณแล้วบอกว่า.... “คุณต้องรับผิดชอบต่อคำผิดที่เกิดขึ้นนะ ทำไมคุณถึงสร้างให้เครื่องมันพิมพ์ผิดได้!”... คุณลองคิดดูซิว่า... ใครต้องรับผิดชอบต่อกันแน่ คนที่สร้างหรือคนที่ใช้? คำตอบก็คือคนที่นำไปใช้อย่างแน่นอน ทำไมนะหรือ... ก็เพราะว่าเจ้าของโรงงานได้ผลิตเครื่องนี้ขึ้นมาอย่างดีแล้ว แต่คนที่นำไปใช้ไม่ได้ควบคุมหรือไม่ระมัดระวังในการพิมพ์เองคำผิดจึงเกิดขึ้น ดังนั้นคนที่ใช้เครื่องพิมพ์ดีดนั้นต่างหากที่จะต้องรับผิดชอบต่อไม่ใช่คนที่ผลิตมันขึ้นมา..... เช่นเดียวกัน พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาอย่างดี แต่เพราะมนุษย์ไม่ระมัดระวังในการดำเนินชีวิตและหลงไปทำความผิดบาปมนุษย์จึงต้องรับผิดชอบต่อความบาปที่ตนเองได้กระทำ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า คำจ้างของความบาปคือความตาย (โรม 6:23) ดังนั้นเมื่อมนุษย์ทำบาป จึงต้องพบกับความตาย หลังจากนั้นจิตวิญญาณของเขายังจะต้องไปรับการพิพากษาโทษจากพระเจ้าตามการกระทำของแต่ละคนอีกด้วย และนั่นปลายของมนุษย์ก็คือต้องพินาศในบึงไฟนรกเป็นนิรันดร์.... แต่เพราะความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างพระองค์ไม่ปรารถนาให้

มนุษย์คนหนึ่งคนใดพินาศเลย พระองค์ทรงทราบว่าวิธีเดียวที่จะสามารถช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากการพิพากษาโทษบาป นั่นก็คือต้องให้ผู้นั้นมาเป็นผู้รับการลงโทษบาปแทนมนุษย์ มนุษย์จึงจะสามารถพ้นโทษบาปได้ ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงประทานพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มารับสภาพเป็นมนุษย์ในโลกเมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้วเพื่อให้พระเยซูคริสต์เป็นผู้รับโทษความผิดบาปแทนมวลมนุษยชาติและหลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อรับโทษความผิดบาปแทนมนุษย์แล้ว ในวันที่ 3 พระองค์ก็ทรงฟื้นจากความตาย ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่า พระองค์ทรงมีชัยชนะเหนืออำนาจแห่งความบาปและความตาย พระองค์จึงทรงสามารถช่วยมนุษย์เราให้รอดจากอำนาจเหล่านั้นได้เช่นเดียวกัน...

ผู้อ่านที่รัก... บัดนี้ท่านมีโอกาที่จะรอดพ้นจากโทษบาปแล้ว อยากให้ท่านทราบว่า พระเจ้าทรงรักและห่วงใยท่าน พระองค์ทรงทราบถึงความผิดบาปที่ซ่อนอยู่ในชีวิตของท่าน พระองค์ปรารถนาที่จะช่วยท่านจนยอมให้พระเยซูคริสต์มาตายบนไม้กางเขนเพื่อมารับการลงโทษบาปแทนท่าน เพื่อท่านจะไม่ต้องรับการพิพากษาโทษในชีวิตหลังความตาย แต่พระองค์จะให้ท่านได้อยู่ในสวรรค์กับพระองค์ตลอดไป...ถ้าท่านต้องการรับการอภัยโทษจากพระเจ้า ก็ขอให้ท่านอธิษฐานทูลต่อพระองค์ดังนี้...

“ข้าแต่พระเจ้า... ข้าพระองค์ขอยอมรับว่าข้าพระองค์ได้ทำความผิดบาปมากมาย ข้าพระองค์จึงสมควรรับการลงโทษ แต่ขอพระองค์ทรงโปรดเมตตายกโทษความผิดบาปให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด ขอบพระคุณพระองค์ที่ได้ทรงประทานพระเยซูคริสต์ เพื่อมารับโทษความผิดบาปแทนข้าพระองค์บนไม้กางเขน... ข้าพระองค์ขอเชื่อฟังในพระองค์ตลอดไป อธิษฐานทูลขอในพระนามของพระเยซูคริสต์ เจ้า อาเมน”...

ถ้าท่านได้ทูลต่อพระองค์ด้วยใจจริงแล้ว ขอให้ท่านมั่นใจเถิดว่า พระเจ้าได้ทรงยกโทษความผิดบาปให้แก่ท่านแล้วอย่างสิ้นเชิง และพระองค์จะทรงประทานชีวิตใหม่ให้แก่ท่าน ซึ่งเป็นชีวิตที่สามารถเอาชนะความผิดบาปได้อย่างแท้จริง...ท่านสามารถที่จะติดต่อเพื่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมฟรี เพียงแต่เขียนชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน แล้วส่งไปยังที่อยู่ด้านล่างในใบตัดลิני

ใบตัดสินใจ

ข้าพเจ้าได้อ่าน “ความบาปมาจากไหน?” แล้ว

- ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า
  - ข้าพเจ้าสนใจอยากทราบเรื่องมากกว่านี้ โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าเพิ่มเติม
  - โปรดส่งบทเรียนทางไปรษณีย์ให้ข้าพเจ้าฟรี
  - ข้าพเจ้าอยากให้ท่านไปเยี่ยมบ้าน
  - ข้าพเจ้าสนใจอยากเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักร
- (โปรดขีดเครื่องหมาย X ใน แล้วส่งใบตัดสินใจนี้ไปยังเราตามที่อยู่ด้านล่างนี้)

ชื่อและนามสกุล.....

อายุ..... บ้านเลขที่.....

ซอย(ตรอก)..... ถนน.....

หมู่บ้าน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัส..... โทรศัพท์.....

ติดแสตมป์

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมการประกาศในกลุ่มคริสตจักร CCMA 117/117 ซ.ชาตะผดุง 17

ถ.ชาตะผดุง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร.(043)228-969 Fax : (043)225-861

ผู้เขียน : นิกร สิทธิจริยากรณ www.ccmathai.org e-mail : ydo@thaimail.com